

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

ЈП СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СРЈ - Београд
Јована Ристића 1 - Жиро - рачун
40802-603-0-5021943

Среда 3. јул 2002.

БРОЈ 37

БЕОГРАД

ГОД. XI

Цена овог броја је 125,00 динара.
Претплата цена на „Службени лист СРЈ“ и
„Службени лист СРЈ - Међународни уговори“ за
2002. годину износи 10.800 динара плус порез на промет

416.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О СЛУЖБАМА БЕЗБЕДНОСТИ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Проглашава се Закон о службама безбедности Савезне Републике Југославије, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 20. јуна 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године

ПР бр. 206
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с.р.

ЗАКОН

О СЛУЖБАМА БЕЗБЕДНОСТИ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом се уређују послови, овлашћења, међусобна сарадња, демократска цивилна контрола и надзор служби безбедности Савезне Републике Југославије (у даљем тексту: Службе), као и друга питања од значаја за њихов рад.

Службе су део система безбедности Савезне Републике Југославије (у даљем тексту: СРЈ).

Члан 2.

Службе, на основу политике и стратегије националне безбедности, обављају стручне послове заштите Уставом утврђеног поретка, безбедности, суверенитета и територијалног интегритета СРЈ, Уставом и законом утврђених људских права и слобода, као и других државних интереса СРЈ.

У обављању послова из става 1. овог члана Службе прикупљају, анализирају, процењују, користе, чувају и достављају податке који су од значаја за безбедност СРЈ.

Службе редовно, по потреби и на захтев достављају извештаје о свом раду, информације, безбедносне и обавештајне процене Савезној скупштини, председнику Републике, Савезној влади и Врховном савету одбране.

Службе обавештавају јавност о свом раду, на начин који је утврђен овим законом.

Члан 3.

Службе своју делатност врше на основу и у оквиру Устава и закона.

Службе не могу вршити овлашћења органа унутрашњих послова, осим овлашћења утврђених овим законом.

Члан 4.

Службе обављају послове у складу са начелима уставности и законитости, поштовања људских права и слобода, професионализма и сразмерности у примени овлашћења.

У свом раду, Службе су политички и идеолошки неутралне и не могу предузимати активности у корист или на штету било које политичке странке или интересне групе.

Члан 5.

Службе чине:

- а) у оквиру Савезне владе
 - Војна служба безбедности
 - Војно-обавештајна служба
- б) у оквиру савезног министарства надлежног за иностране послове
 - Служба за истраживање и документацију
 - Служба безбедности.

Члан 6.

У обављању стручних послова Службе су самосталне. Службе међусобно сарађују и размењују податке у складу са прописима које доноси Савезна влада. Службе сарађују и размењују податке са надлежним службама, органима и телима република чланица. Службе сарађују са службама безбедности других држава, односно међународних организација на основу смерница Савезне владе, политике и стратегије националне безбедности и државних интереса СРЈ.

Члан 7.

Контролу и надзор Служби обављају Савезна скупштина, председник Републике, Савезна влада, надлежни судови и јавност, у складу са Уставом и законом.

II. СЛУЖБЕ

A. Војна служба безбедности

Члан 8.

Војна служба безбедности:

- открива, прати, спречава, сузбија и пресеца обавештајне и друге делатности страних служби, организација и лица усмерених против Војске Југославије и савезног министарства надлежног за послове одбране;
- открива, прати, спречава, сузбија и пресеца унутрашњи и међународни тероризам и субверзивне активности усмерене против команди, јединица и установа Војске Југославије и савезног министарства надлежног за послове одбране;
- открива, истражује и документује следећа кривична дела из надлежности војних судова: кривична дела против уставног уређења и безбедности СРЈ, против човечности и међународног права и најтежа кривична дела са елементима организованог криминала.

Члан 9.

У оквиру своје надлежности, Служба:

1. врши безбедносну и контраобавештајну заштиту команди, јединица и установа Војске Југославије и савезног министарства надлежног за послове одбране;
2. врши контраобавештајну заштиту највиших војних и руководиоца савезног министарства надлежног за послове одбране;
3. организује и врши превентивни безбедносни рад у командама, јединицама и установама Војске Југославије;
4. прикупљене информација обрађује, проверава, сређује, процењује и штити од неовлашћеног откривања, давања, мењања, коришћења, губитка или уништавања;
5. обезбеђује и штити своје снаге, органе, припаднике и објекте од противправних радњи и претњи;
6. штити опрему и средства која користи у раду од неовлашћеног приступа;

7. примењује и контролише примену мере заштите података који представљају државну, службену или војну тајну у Војсци Југославије и савезном министарству надлежном за послове одбране;

8. врши безбедносне провере лица за пријем на рад и расподељивање на одређене дужности у Војсци Југославије и савезном министарству надлежном за послове одбране;

9. врши безбедносну проверу лица која треба да буду примљена на рад у Службу и лица која сарађују са Службом;

10. организује специјалистичке курсеве и центре за обуку својих припадника, врши научна истраживања, формира архиве и објављује сопствена издања;

11. доставља информације и извештаје о свом раду.

Начин обављања послова из става 1. овог члана уређује се подзаконским прописима.

Б. Војно-обавештајна служба

Члан 10.

Војно-обавештајна служба прикупља, анализира, процењује и доставља податке и информације о потенцијалним и реалним опасностима, активностима, плановима или намерама страних држава и њихових оружаних снага, међународних и страних организација, група и појединаца, усмерених против Војске Југославије, савезног министарства надлежног за послове одбране, суверенитета, територијалног интегритета и одбране СРЈ.

Подаци и информације из става 1. овог члана су војног, војно-политичког, војно-економског или научно-технолошког карактера.

Члан 11.

У оквиру своје надлежности, Служба:

1. организује и врши безбедносну заштиту установа и објеката Војске Југославије и СРЈ у иностранству, припадника Војске Југославије и савезног министарства надлежног за послове одбране у иностранству, као и лица која су службено упућена у иностранство, а због своје делатности имају приступ подацима који представљају државну или војну тајну;

2. врши безбедносну и контраобавештајну заштиту својих органа и припадника;

3. обезбеђује своје снаге, органе, припаднике и објекте од противправних радњи и претњи;

4. прикупљене информације обрађује, проверава, сређује, процењује и штити од неовлашћеног откривања, давања, мењања, коришћења, губитка или уништавања;

5. оснива своје организационе структуре неопходне за извршавање обавештајних послова и за заштиту својих сарадника;

6. штити опрему и средства која користи у раду од неовлашћеног приступа;

7. прибавља, развија и експлоатише, уз сопствене лиценце и сертификате, информацијске системе, системе веза и системе за пренос података, као и средства за заштиту информација од одлива техничким каналима;

8. организује специјалистичке курсеве и центре за обуку својих припадника, врши научна истраживања, формира архиве и објављује сопствена издања;

9. доставља информације и извештаје о свом раду.

Начин обављања послова из става 1. овог члана уређује се подзаконским прописима.

В. Служба за истраживање и документацију савезног министарства надлежног за иностране послове

Члан 12.

Служба за истраживање и документацију прикупља, анализира, процењује и доставља податке политичке, економске и безбедносне природе који се односе на стране државе, међународне организације, групе и појединце, од значаја за процес утврђивања и вођења спољне политике, а нарочито оне који указују на намере, активности, прикривене планове и тајна деловања која су усмерена на угрожавање заштите Уставом утврђеног поретка, безбедности, суверенитета и територијалног интегритета СРЈ и других државних интереса СРЈ.

Члан 13.

У оквиру своје надлежности, Служба:

1. прикупљене информације из своје надлежности обрађује, проверава, сређује, процењује и штити од неовлашћеног откривања, давања, мењања, коришћења, губитка или уништавања;

2. прикупља податке о активностима у вези са међународним тероризмом;

3. доставља информације и извештаје о свом раду.

Начин обављања послова из става 1. овог члана уређује се подзаконским прописима.

Г. Служба безбедности савезног министарства надлежног за иностране послове

Члан 14.

Служба безбедности превентивно врши безбедносну, противприслушну и контраобавештајну заштиту запослених, као и објеката дипломатско-конзуларних представништва и мисија СРЈ у иностранству и савезног министарства надлежног за иностране послове у земљи.

Члан 15.

У оквиру своје надлежности, Служба:

1. врши безбедносне провере лица за пријем на рад и расподељивање на одређене послове и функције у савезном министарству надлежном за иностране послове;

2. обезбеђује и штити запослене, као и објекте савезног министарства надлежног за иностране послове од противправних радњи и претњи;

3. прикупља податке и израђује анализе о безбедности запослених, као и објеката дипломатско-конзуларних представништва и мисија СРЈ у иностранству и савезног министарства надлежног за иностране послове у земљи;

4. доставља информације и извештаје о свом раду.

Начин обављања послова из става 1. овог члана уређује се подзаконским прописима.

Члан 16.

Припадник Службе безбедности, ради вршења овлашћења у земљи, има службену легитимацију.

Врста, облик и садржај службене легитимације утврђује се подзаконским прописом.

Д. Извештавање и обавештавање

Члан 17.

Службе подносе годишњи извештај о свом раду Савезној влади и Комисији Савезне скупштине за контролу служби безбедности СРЈ.

Службе су дужне да Савезној влади и Комисији Савезне скупштине за контролу служби безбедности СРЈ, на њихов захтев, поднесу извештаје о појединим питањима и проблемима из свог рада.

Службе обавештавају јавност о свом раду преко органа којима достављају извештаје, на начин којим се не угрожавају права грађана, интереси и безбедност СРЈ.

Члан 18.

Службе достављају информације, безбедносне и обавештајне процене, председнику Републике, председницима већа Савезне скупштине, члановима Врховног савета одбране, председнику Савезне владе и надлежним савезним министрима.

Војна служба безбедности и Војно-обавештајна служба достављају информације, безбедносне и обавештајне процене и начелнику Генералштаба Војске Југославије.

Информације и процене из ст. 1. и 2. овог члана представљају државну, службену, односно војну тајну.

Члан 19.

Када је непосредно угрожена безбедност јединица и установа Војске Југославије и савезног министарства надлежног за послове одбране, Војна служба безбедности и Војно-обавештајна служба су дужне да са подацима до којих дођу у вршењу послова и овлашћења прописаних овим законом упознају надлежне органе командовања и руковођења.

III. РУКОВОЂЕЊЕ СЛУЖБОМ

Члан 20.

Руководилац Службе руководи радом Службе и за њен рад одговара Савезној влади, односно надлежном савезном министру.

Члан 21.

Руководиоца Службе и његовог заменика из члана 5. тачка а) поставља и разрешава Савезна влада, на предлог Врховног савета одбране.

Руководиоца Службе и његовог заменика из члана 5. тачке б) поставља и разрешава Савезна влада.

У поступку постављења и разрешења руководиоца Службе и његовог заменика Савезна влада прибавља мишљење Комисије Савезне скупштине за контролу служби безбедности СРЈ.

Руководилац Службе и његов заменик не могу бити чланови политичке странке.

Члан 22.

Руководилац Службе:

1. даје инструкције и налоге за рад органа и припадника Службе;
2. одговара за законито и стручно функционисање Службе;
3. одговара за наменско коришћење буџетских и других средстава Службе;
4. предлаже Савезној влади, односно надлежном савезном министру план развоја Службе и годишњи план рада;
5. предлаже критеријуме за пријем и престанак рада у Служби;
6. врши избор и пријем припадника у Службу;
7. ослобађа припаднике Службе од обавезе чувања тајне за правне поступке државних органа;
8. подноси извештај о раду Службе;
9. обавља и друге послове утврђене овим законом.

Члан 23.

Акт о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Служби и начину функционисања Службе представља државну тајну.

IV. ОВЛАШЋЕЊА СЛУЖБИ

А. Прикупљање података

Члан 24.

Службе су овлашћене да, у оквиру својих надлежности, прикупљају податке: тражењем потребних обавештења од грађана, као и коришћењем других јавних извора, укључујући увид у регистре и друге збирке података, у складу са овим законом.

Члан 25.

Службе могу прикупљати обавештења од грађана само уз претходни пристапак лица за које се претпоставља да има сазнања о подацима од значаја за безбедност СРЈ.

Уз писани пристапак лица са којима се обавља разговор, разговор се може снимити средствима за визуелно и звучно снимање.

Ако се основано може претпоставити да лице које је одбило да да тражена обавештења има сазнања о подацима од значаја за безбедност СРЈ, Служба ће затражити од надлежног органа унутрашњих послова, односно од војне полиције ако је у питању професионални припадник Војске Југославије или војник на служењу војног рока, да од овог лица прикупи обавештења, на начин прописан Законом о кривичном поступку. У овом разговору учествује и овлашћено лице Службе.

Члан 26.

Органи државне управе, судови и правна лица која воде регистре и друге збирке података дужни су да омогуће Служби, на основу писаних захтева руководиоца Службе, увид у регистре и друге збирке података.

Ако подаци из регистара и других збирки података представљају државну, службену или војну тајну, органи државне управе, судови и правна лица дужни су да омогуће Служби увид у ове регистре и друге збирке података, на основу писаног захтева надлежног министра.

Члан 27.

Савезни органи, организације и правна лица која врше јавна овлашћења, по службеној дужности, обавештавају Службе о подацима и сазнањима до којих дођу у обављању послова из своје надлежности, а који су од значаја за безбедност СРЈ.

Члан 28.

Службе су овлашћене да, у оквиру своје надлежности, тајно прикупљају податке, следећим средствима и методама:

- сарадњом са домаћим и страним држављанима (склапање аранжмана са пунолетним физичким лицима која добровољно пристану да делују у корист Службе и прикривено јој достављају информације);
- прибављањем тајних докумената (прибављање тајних планова, скица и других докумената који садрже информације о активностима појединца и групе);
- оперативним продором у групе, организације и инсталације које припремају или врше активности против безбедности СРЈ.

Приликом примене средстава и метода из става 1. овог члана, Службе су овлашћене да користе документе и средства која служе за прикривање идентитета припадника Службе и лица са којима је успостављена сарадња.

Процедура примене средстава и метода из става 1. овог члана уређује се подзаконским прописом.

Писани налог за коришћење средстава и метода из става 1. овог члана даје руководилац Службе.

Члан 29.

Војне службе безбедности у обављању послова откривања, истраживања и документовања кривичних дела из члана 8. алинеја 3 овог закона има овлашћења органа унутрашњих послова у прекривичном поступку, у складу са Законом о кривичном поступку, осим овлашћења на задржавање лица.

Члан 30.

Ако задатак није могуће извршити применом овлашћења из члана 28. овог закона или на други начин који не би захтевао несразмерни ризик и угрожавање живота људи, Војна служба безбедности може користити посебна средства и методе за тајно прикупљање података, којима се привремено ограничавају Уставом и законом утврђена људска права и слободе.

Под посебним средствима и методима из става 1. овог члана, које Војна служба безбедности може користити, подразумевају се:

1. надзор, односно праћење и присмотра лица, уз коришћење техничких средстава за документовање;
2. надзор над поштанским пошиљкама и другим средствима општења.

Члан 31.

Посебна средства и методе из члана 30. став 2. овог закона Војна служба безбедности може примењивати по одобрењу надлежног војног суда, под условима и на начин прописаним Законом о кривичном поступку.

Предлог за примену посебних средстава и метода из члана 30. став 2. овог закона подноси руководилац Војне службе безбедности или лице које он овласти.

Предлог из става 2. овог члана мора да садржи: назив средстава и метода чија се примена тражи, податке о лицу, односно лицима или групи лица према којима се посебна средства и методе примењују, основе сумње и разлоге због којих се посебна средства и методе примењују и потребу њихове примене, место и рок трајања примене посебних средстава и метода. Ако се предлаже примена више посебних средстава и метода, морају бити наведени подаци за свако посебно средство или метод чија се примена предлаже.

Предлог за примену посебних средстава и метода представља државну, службену односно војну тајну.

Члан 32.

Након добијања одобрења од стране надлежног војног суда из члана 31. овог закона, руководилац Војне службе безбедности издаје писани налог за примену посебног средства или методе из члана 30. став 2. овог закона.

Налог из става 1. овог члана издаје се на посебном обрасцу, а уз налог се прилаже копија одобрења надлежног војног суда за примену посебног средства или методе из члана 30. став 2. овог закона.

Б. Евидентирање података

Члан 33.

Службе успостављају и воде регистре и збирке личних и других података као и документе о тим подацима.

Регистри и збирке података, као и документи из става 1. овог члана, представљају државну, службену или војну тајну.

У регистрима, збиркама података и архиви Службе не могу се налазити подаци и информације о личности које се не односе на надлежност Службе. Уколико Служба дође у посед таквих података и информација, дужна је да их не одложно уништи, о чему ће посебна комисија сачинити записник.

Члан 34.

Службе су дужне да грађанина, на његов писани захтев, обавесте о томе да ли су према њему предузимане мере прикупљања података и да ли се у Службама води евиденција о његовим личним подацима, те да му, на његов захтев, ставе на увид документе о прикупљеним подацима. Документи који се стављају на увид не

могу да садрже податке о припадницима Служби који су предузели мере, као на личне податке о трећим лицима.

Службе су дужне да тражено обавештење или давање на увид докумената из става 1. овог члана дају, односно ставе на увид, у року од 60 дана од дана пријема захтева.

Службе нису дужне да поступе према одредбама става 1. овог члана:

1. ако би обавештење довело у опасност извршење задатка Служби;

2. ако би обавештење могло довести до угрожавања безбедности другог лица.

Руководилац Службе доноси образложену одлуку о разлозима из става 3. овог члана, која се чува у архиви.

Против одлуке руководиоца Службе из става 4. овог члана подносилац захтева може поднети приговор Комисији Савезне скупштине за контролу служби безбедности СРЈ.

Кад престану разлози за примену одредбе става 3. тач. 1. и 2. овог члана, Службе су дужне да поступе у складу са одредбом става 1. овог члана.

Члан 35.

Подзаконским прописом уређују се врсте и начин вођења регистара и збирки личних података, као и евиденције Служби; приступ, руковање и заштита евиденција и података у њима; рокови за преиспитивање потребе даљег коришћења података, рокови за чување предмета о закљученим случајевима, као и начин њиховог архивирања и уништавања.

В. Овлашћење за ношење и употребу оружја и других средстава принуде

Члан 36.

По овлашћењу руководиоца Службе, припадник Војне службе безбедности, Војно-обавештајне службе и Службе безбедности, има право и дужност да држи и носи оружје и друга средства принуде, што је назначено у службеној легитимацији.

Припадник Службе из става 1. овог члана може употребити оружје у нужној одбрани и крајњој нужди.

Припадник Војне службе безбедности може употребити оружје и при лишавању слободе лица затеченог у извршењу кривичних дела из члан 8. овог закона, које пружа оружјани отпор.

Услови и начин употребе оружја и других средстава принуде уређују се подзаконским актом.

V. ПРИПАДНИЦИ СЛУЖБЕ

Члан 37.

Припадник Службе је дужан да послове и задатке који су му одређени извршава у складу са Уставом, законом, другим прописом и општим актом.

Припадник Службе не може бити члан политичке странке.

Припадник Службе дужан је да послове и задатке који су му одређени извршава у складу са налогом руководиоца Службе, односно непосредно надређеног припадника Службе и да га извештава о свом раду.

Припадник Службе је самосталан у раду и за свој рад лично одговара.

Члан 38.

Припадници Војне службе безбедности и Војно-обавештајне службе су професионални војници и цивилна лица на служби у Војсци Југославије и у савезном министарству надлежном за послове одбране.

Овлашћено службено лице Војне службе безбедности и Војно-обавештајне службе је припадник Службе који има овлашћења утврђена овим законом.

Лице из става 2. овог члана има службену легитимацију.

Врсте, облик и садржај службене легитимације утврђују се подзаконским актом.

Члан 39.

На положај, права, дужности и одговорности овлашћених службених лица Војне службе безбедности и Војно-обавештајне службе примењују се одговарајуће одредбе Закона о Војсци Југославије.

Члан 40.

Припадници Службе за истраживање и документацију и Службе безбедности имају положај, права, дужности и одговор-

ности као и запослени у савезном министарству надлежном за иностране послове.

Члан 41.

Припадници и сарадници Служби и чланови њихових породица имају право на правну и материјалну помоћ државе СРЈ ако су у обављању службених послова задржани, ухапшени или осуђени изван територије СРЈ.

Члан 42.

Лице које је приликом тајне сарадње са службама претрпело телесна оштећења, односно изгубило способност за рад, имају иста права као и припадници Служби.

У случају смрти лица из става 1. овог члана чланови његове породице имају иста права као чланови породице припадника Служби.

Члан 43.

Припадник Службе који сматра да је у раду Службе дошло до повреде уставности и законитости, људских права и слобода, професионалности, сразмерности у примени овлашћења и политичке и идеолошке неутралности, може се писмено непосредно обратити Генералном инспектору и Комисији Савезне скупштине за контролу служби безбедности СРЈ и о томе обавестити Савезну владу односно надлежног савезног министра, без последица по свој статус.

Припадник Службе може да се обрати Генералном инспектору и Комисији Савезне скупштине за контролу служби безбедности СРЈ и када сматра да је због повреда из става 1. овог члана дошло до угрожавања његових права у обављању послова и задатака из надлежности Службе.

VI. ФИНАНСИРАЊЕ

Члан 44.

Средства за рад Служби обезбеђују се у Савезном буџету.

Члан 45.

За набавку специјалне оперативне технике и за опремање просторија које за извршење својих задатака употребљавају Службе не примењују се прописи којима је утврђена обавеза јавно оглашавања.

Члан 46.

Када обавештајно-безбедносни разлози земље захтевају, Службе, у складу са законом и подзаконским актом, могу основати посебне организације са статусом правног лица и уредити њихов рад на начин који их не доводи јавно у везу са Службама.

Пословање посебних организација из става 1. овог члана подлеже контроли.

Службама се могу дати на коришћење пословне и стамбене просторије, под условима из става 1. овог члана.

VII. ДЕМОКРАТСКА ЦИВИЛНА КОНТРОЛА

Члан 47.

Контролу над Службама врши Савезна скупштина.

За обављање послова из става 1. овог члана Савезна скупштина образује сталну Комисију за контролу служби безбедности СРЈ (у даљем тексту: Комисија).

Члан 48.

Комисија има осам чланова. Предлагање чланова Комисије врши се у складу са начелом сразмерне заступљености броја посланика који посланичке групе имају у Савезној скупштини.

Комисија има председника и заменика председника, који се бирају из састава Комисије.

Комисија одлучује већином гласова чланова Комисије. У случају једнаке поделе гласова, глас председника је одлучујући.

Седнице Комисије одржавају се најмање једном у три месеца. Седницу Комисије сазива председник Комисије по сопственој иницијативи.

Сазивање седнице Комисије може да затражи сваки њен члан, а председник Комисије је дужан да седницу сазове на захтев најмање пет чланова Комисије или председника Савезне скупштине. Председник Комисије може сазвати седницу Комисије и на предлог руководиоца Службе.

У раду Комисије, по позиву, учествују и стручњаци из појединих области.

Позиву за седницу Комисије дужни су да се одазову руководиоци Службе и генерални инспектор. Ако је спречен да при-

суствује седници Комисије, руководилац Службе дужан је да на седницу упути свог заменика.

Седнице Комисије су затворене за јавност. Председник Комисије обавештава јавност о раду Комисије, сагласно одлукама донетим на свакој седници Комисије.

Члан 49.

Комисија:

1. контролише уставност и законитост рада Служби;
2. контролише усклађеност рада Служби са политиком и стратегијом националне безбедности;
3. контролише поштовање људских права и слобода у раду Служби;
4. контролише поштовање политичке, идеолошке и интересне неутралности у раду Служби;
5. прати и контролише примену посебних средстава и метода за тајно прикупљање података којима се привремено ограничавају Уставом и законом утврђена људска права и слободе;
6. контролише законитост трошења буџетских и других средстава за рад Служби;
7. разматра и усваја извештаје о раду Служби;
8. разматра извештај Генералног инспектора;
9. разматра предлоге закона, других прописа и општих аката из области надлежности Служби;
10. покреће иницијативе и подноси предлоге закона из области надлежности Служби;
11. разматра приговор на одлуку руководиоца Службе из члана 34. став 5. овог закона;
12. разматра приговор припадника Службе из члана 43. овог закона;
13. разматра предлоге, петиције и представке које су упућене Савезној скупштини у вези са радом Службе, предлаже Савезној скупштини мере за решавање питања садржаних у предлозима, петицијама и представкама и о томе обавештава подносиоце;
14. утврђује чињенице и узима изјаве од припадника Служби у случајевима уочених незаконитости или неправилности у раду Служби и њихових припадника и о томе доноси закључке;
15. извештава Савезну скупштину о својим закључцима и предлозима;
16. доноси пословник о свом раду.

Члан 50.

Руководилац Службе, најмање једном у току редовног заседања већа Савезне скупштине, подноси Комисији извештај о раду Службе (редовни извештај).

Руководилац Службе подноси извештај Комисији и по потреби или на захтев Комисије.

Члан 51.

Комисија може захтевати да извештај о раду службе поднесе Савезна влада, односно надлежни савезни министар.

Члан 52.

Руководилац службе дужан је, на захтев Комисије, да омогући члановима Комисије приступ у просторије Службе, дозволи им увид у документацију, пружи податке и информације о раду Службе и одговори на њихова питања у вези са радом Службе.

Члан 53.

Служба не може Комисији дати податке о:

1. идентитету сарадника Службе;
2. припадницима Службе са прикривеним идентитетом;
3. другим лицима којима би откривање тих података могло да штети;
4. безбедносним и обавештајним изворима;
5. акцијама које су у току.

Члан 54.

Чланови Комисије и лица која учествују у раду дужни су да штите и чувају поверљиве информације до којих дођу у раду Комисије. Та дужност их обавезује и после престанка чланства, односно рада у Комисији.

Чланови Комисије, после избора, потписују изјаву о обавези чувања државне, службене и војне тајне.

Члан 55.

Комисија подноси Савезној скупштини извештај о свом раду најмање једанпут у току редовног заседања.

Савезна скупштина разматра извештај о раду Комисије најмање једнапут годишње.

Савезна скупштина може преко Савезне владе позивати на своје седнице и руководиоце Служби ради давања обавештења и објашњења.

У зависности од садржаја примљених извештаја, Савезна скупштина може одлучити да се седница одржи без присуства јавности.

Члан 56.

Савезна влада, непосредно и преко Генералног инспектора, врши контролу и надзор над радом Служби, у складу са својим актима.

Члан 57.

Унутрашњу контролу рада припадника Службе врши Генерални инспектор.

Генералног инспектора поставља Савезна влада.

У поступку постављења Генералног инспектора Савезна влада прибавља мишљење Комисије Савезне скупштине за контролу служби безбедности СРЈ.

Генерални инспектор одговоран је за рад Савезној влади, а подноси извештај о спроведеној контроли најмање једном годишње Комисији Савезне скупштине за контролу служби безбедности СРЈ.

Генерални инспектор не може бити члан политичке странке.

VIII. ЗАШТИТА ПРАВА ГРАЂАНА

Члан 58.

Грађанин, који сматра да му је актом или радњом припадника Службе повређена Уставом утврђена слобода или право, може поднети уставну жалбу Савезном уставном суду, у складу са Законом о Савезном уставном суду.

Грађанин, који сматра да му је актом или радњом припадника Службе повређена Уставом утврђена слобода или право, може се обратити представком Комисији за контролу служби безбедности СРЈ.

За штету коју грађанину или правном лицу, незаконитим или неправилним радом, причини припадник Службе или служба, одговорна је држава СРЈ.

IX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 59.

Прописи за извршавање овог закона донеће се најкасније у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 60.

Преглед досијеа о грађанима које су Службе водиле до ступања на снагу овог закона, као и поступање са досијемима, уредиће се посебним савезним законом.

За преглед досијеа о грађанима које су Службе водиле до ступања на снагу овог закона, образоваће се посебна савезна комисија.

Члан 61.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о основама система државне безбедности („Службени лист СФРЈ”, бр. 15/84 и 42/90), одредба члана 52. став 2. тачка 3. Закона о војним судовима („Службени лист СРЈ”, бр. 11/95, 74/99 и 3/2002) и одредба члана 30. став 1. Закона о Војсци Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 43/94, 28/96, 44/99 и 74/99), у делу којим се уређује да послове и овлашћења органа унутрашњих послова врше органи безбедности Војске Југославије.

Члан 62.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

417.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О АМНЕСТИЈИ**

Проглашава се Закон о амнестији, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 4. јуна 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године.

ПР бр. 160
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

**ЗАКОН
О АМНЕСТИЈИ**

Члан 1.

Даје се амнестија лицима – југословенским држављанима, која су у периоду од 1. јануара 1999. године до 31. маја 2001. године на територији општина Прешево, Медвеђа и Бујановац учинила, односно за која постоји основана сумња да су учинила кривично дело тероризма из члана 125. и кривично дело удруживања ради непријатељске делатности из члана 136, прописана Кривичним законом Савезне Републике Југославије („Службени лист СФРЈ”, бр. 44/76, 36/77, 34/84, 37/84, 74/87, 57/89, 3/90, 38/90, 45/90, 54/90 и „Службени лист СРЈ”, бр. 35/92, 16/93, 37/93, 24/94 и 61/2001).

Амнестија из става 1. овог члана обухвата и лица – југословенске држављане, која су учинила, односно за која постоји основана сумња да су учинила кривично дело тероризма из члана 125. у вези са чланом 139. ст. 1. и 3. и кривично дело удруживања ради непријатељске делатности из члана 136. у вези са чланом 139. ст. 1. и 3. Кривичног закона Савезне Републике Југославије.

Амнестија из ст. 1. и 2. овог члана обухвата ослобођење од кривичног гоњења и ослобођење од извршења казне.

Члан 2.

Ако против лица из члана 1. овог закона није покренут кривични поступак, поступак се неће покренути, а ако је кривични поступак у току – обуставиће се.

Ако је лицу из члана 1. овог закона правоснажно изречена казна затвора, ослободиће се од извршења те казне у целини или у делу који није извршен.

Члан 3.

Амнестија не дира у права трећих лица која се заснивају на осуди.

Члан 4.

За лице против кога се води кривични поступак или је тај поступак правоснажно окончан, решење о амнестији доноси надлежни суд првог степена по службеној дужности.

Члан 5.

Ако се лице из члана 1. на које се односи амнестија налази у притвору, надлежни првостепени суд донеће решење о укидању притвора.

За лице из члана 1. које се налази на издржавању казне затвора решење о ослобођењу од даљег издржавања казне донеће првостепени суд опште надлежности на чијем се подручју налази казнено-поправна установа.

Решења из ст. 1. и 2. овог члана донеће се по службеној дужности, у року од три дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 6.

Решење из чл. 4. и 5. овог закона може се донети и на захтев окривљеног или осуђеног лица или лица које у корист оптуженог може изјавити жалбу.

Члан 7.

Против решења о примени амнестије жалбу могу изјавити тужилац, окривљени и његов бранилац, осуђени и лице које је овлашћено да у корист оптуженог изјави жалбу ако је оно поднело захтев.

Жалба из става 1. овог члана не задржава извршење решења.

Члан 8.

Ако овим законом није друкчије одређено, поступак о примени амнестије по овом закону спроводи се по одредбама Закона о кривичном поступку.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

418.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПОТРОШАЧА**

Проглашава се Закон о заштити потрошача, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 2. јула 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године.

ПР бр. 201
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

**ЗАКОН
О ЗАШТИТИ ПОТРОШАЧА**

Први део

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом утврђују се основна права потрошача и уређује начин остваривања тих права.

Члан 2.

Потрошач, у смислу овог закона, јесте свако физичко лице које купује производе или користи услуге за личне потребе или потребе свога домаћинства.

Појам потрошач односи се и на предузеће, друго правно лице и предузетника кад купује производе или користи услуге за сопствене потребе.

Члан 3.

Основна права потрошача су:

1) *право на задовољење основних потреба* – доступност најнежнијих производа и услуга: хране, одеће, обуће и стамбеног простора, здравствене заштите, образовања и хигијене;

2) *право на сигурност* – заштита од производа, производних процеса и услуга штетних по живот и здравље;

3) *право на информисаност* – располагање чињеницама од значаја за правилан избор и заштита од непоштене рекламе, или ознака на производима који могу да доведу у заблуду;

4) *право на избор* – могућност избора између више производа и услуга, по приступачним ценама и уз гарантовано добар квалитет;

5) *право да се чује глас потрошача* – заступљеност интереса потрошача у процесу доношења и спровођења политике заштите потрошача, као и развоја нових производа и услуга;

6) *право на обештећење* – добијање праведне накнаде за лажно приказивање својстава производа и услуга, некавалитетну робу или незадовољавајуће услуге;

7) *право на образовање потрошача* – стицање знања и способности потребних за правилан и поуздан избор производа и услуга, уз свест о основним правима и одговорностима потрошача и начинима како се иста могу остваривати;

8) *право на здраву животину средину* – живот и рад у окружењу које не представља претњу здрављу садашњих и будућих поколења.

Члан 4.

Држава је у обавези да штити основна права потрошача. Нарочиту заштиту указује групама потрошача као што су деца, стари или болесни.

II. ЗАШТИТА ЖИВОТА, ЗДРАВЉА И СИГУРНОСТИ ПОТРОШАЧА

Члан 5.

Производи и услуге намењени потрошачима морају бити у складу са декларисаним стандардима, техничким или другим прописима за заштиту живота и здравља потрошача и животне средине.

Члан 6.

Производи морају одговарати хигијенским, санитарним, здравственим и другим условима у складу са законом.

Паковање и препакивање производа мора бити учињено на начин којим се обезбеђује очување квалитета производа.

Ако то природа производа захтева, потрошачу се мора обезбедити испорука тог производа у хигијенски исправној амбалажи.

Члан 7.

Забрањена је продаја производа намењених потрошачима који, кад се користе у предвиђеном року трајања и у складу са њиховом сврхом и предвиђеним условима, могу угрозити живот и здравље потрошача, животну средину или могу да нанесу штету имовини потрошача.

Члан 8.

Ако производ или групе производа представљају или могу да представљају опасност за живот и здравље потрошача, животну средину или могу да нанесу штету имовини потрошача, надлежни савезни орган ће ограничити или забранити њихову продају.

Члан 9.

Одредбе чл. 6, 7. и 8. овог закона сходно се примењују и на пружање услуга.

III. ЗАШТИТА ЕКОНОМСКИХ ИНТЕРЕСА ПОТРОШАЧА

Члан 10.

Потрошачу се производи и услуге обезбеђују под једнаким условима.

Члан 11.

Забрањена је дискриминација потрошача, и то:

1) одбијање да се потрошачу прода производ које је изложен или на други начин припремљен за продају или одбијање пружања услуга које се могу обавити;

2) условљавање продаје производа или пружања услуга за продају других производа или пружања других услуга.

Члан 12.

Потрошачу се при куповини производа или коришћењу услуга мора обезбедити да добије:

1) производе у тачној мери или количини и да му се омогући да провери ту тачност;

2) количину производа коју тражи кад је та количина на располагању, ако савезним законом или другим прописом није друкчије одређено;

3) производе или услуге прописаног, одобреног или декларисаног квалитета, а ако квалитет није прописан, одобрен или декларисан – уобичајеног квалитета;

4) производе или услуге по уговореним ценама образованим у складу са прописима о ценама и да му се цене правилно обрачунају;

5) производе са пратећом документацијом у складу са законом, техничким или другим прописом;

6) производе или услуге у уговореном року, а ако тај рок није уговорен – у разумном року.

Члан 13.

Резервисани производи морају бити посебно обележени и мора бити назначен рок до када су резервисани, као и производи који су плаћени, а налазе се у продајном објекту, до тренутка кад их потрошач преузме или док му не буду испоручени.

Члан 14.

За купљене производе или пружене услуге потрошач добија рачун (фактуру).

Рачун (фактура) из става 1. овог члана садржи податке о датуму продаје производа, односно пружене услуге, о врсти и ко-

личини производа, односно услуге, као и о цени производа, односно услуге.

Код производа који се накнадно испоручују, рачун (фактура) из става 1. овог члана мора да садржи и место допреме и датум испоруке.

Код употребљаваних или поправљених производа, производа са недостатком, односно производа чија су употребна својства и карактеристике на други начин ограничене у рачуну (фактури), мора се јасно назначити да се ради о таквим производима.

У случајевима продаје производа са гаранцијом, потрошач мора да добије уредно попуњен гарантни лист.

Члан 15.

Ако то природа производа захтева, потрошачу се мора обезбедити погодан материјал за паковање.

При мањим паковањима производа обавезно је да материјал за паковање не утиче на нето масу производа.

На захтев потрошача производ се мора посебно упаковати, с тим што се такво паковање може наплатити највише до износа продајне цене материјала употребљеног за паковање.

1. Цена производа и услуга

Члан 16.

Потрошач мора бити обавештен о важећим ценама производа или услуга.

Цене из става 1. овог члана морају бити истакнуте и уочљиве.

Члан 17.

Обавештења о ценама не смеју доводити у заблуду потрошача, односно стварати утисак:

1) да је цена нижа него што јесте;

2) да примења цене зависи од чињеница или околности од којих објективно, не зависи;

3) да су у цену укључене друге посебне радње или услуге за које се плаћа посебна цена;

4) да је цена била или да ће бити повећана или снижена за одређено време или за одређени износ;

5) да је однос цене и употребљивости понуђеног производа или услуге и цене употребљивости упоређујућег производа или услуге такав, какав објективно није.

2. Формуларни (типски) уговори

Члан 18.

Формуларни (типски) уговори треба да буду на српском језику, јасни, конкретни и једноставни, разумљиви за потрошача.

Члан 19.

Клаузуле у формуларном (типском) уговору које нарушавају равнотежу права и обавеза на терет потрошача, тумачиће се на штету оног који их је саставио.

3. Технички сложени производи

Члан 20.

Код технички сложених производа потрошачу се мора обезбедити:

1) декларација, гарантни лист, сертификат, техничко упутство и упутство за употребу, у складу са техничким, односно другим прописом;

2) резервни делови, прикључни апарати и сл. и после престанка производње производа, у складу са техничким, односно другим прописом;

3) континуирани технички сервис, односно одржавање и поправке, у складу са техничким, односно другим прописом.

Ако техничким, односно другим прописом није утврђено, резервни делови, прикључни апарати и сл. и континуирани технички сервис, односно одржавање и поправке морају се обезбедити у року који не може бити краћи од три године за апарате за домаћинство, односно пет година за друге технички сложене производе.

4. Дистанциона продаја и продаја по кућама

Члан 21.

Потрошач има право да у року од седам радних дана опозове уговор о дистанционој продаји и продаји по кућама без санкција и без давања образложења.

Рок из става 1. овог члана почиње од дана када је потрошач робу примио, односно за услуге – од дана кад је уговор закључен.

Трошкове непосредног враћања робе сноси потрошач.

5. Приговор (рекламација)

Члан 22.

Потрошач има право да уложи приговор (рекламацију) у продајном објекту у коме је производ купљен, односно услуга пружена или другом месту које је у том смислу одређено.

Потрошач може остварити право из става 1. овог члана у рачун (фактуру) о купљеном производу, односно о пруженој услузи.

У местима у којима се прима рекламација, током радног времена, мора бити присутно лице овлашћено за решавање рекламације.

Овлашћено лице доноси одлуку о рекламацији одмах, а у сложенијим случајевима у року од 15 дана.

Решавање рекламације не може да траје дуже од 45 дана од дана пријема захтева за рекламацију.

Члан 23.

Ако се рекламацијом утврди да производ садржи недостатке, потрошач има право да захтева нов производ или производ одговарајуће марке (модела, типа) или да му се врати износ плаћен за тај производ у висини цене тог производа на дан враћања или да му се, уз његову сагласност, отклони недостатак.

Потрошач може остварити право из става 1. овог члана под условом да овај захтев за рекламацију поднесе чим је открио недостатак, а најдоцније у року од 90 дана од дана куповине производа.

Потрошач нема право из става 1. овог члана ако је недостатак на производ настао његовом кривицом или је отклањање недостатака вршило неовлашћено лице.

IV. ИНФОРМИСАЊЕ И ОБРАЗОВАЊЕ ПОТРОШАЧА

Члан 24.

Забрањено је обмањивати потрошаче, давати нетачне, непотпуне, неосноване, нејасне или двосмислене информације или прећуткивати податке о стварним својствима и карактеристикама производа и услуга, или услова куповине и продаје.

Изрази „гаранција” или „гарантовано” или други изрази сличне садржине могу се користити само у случајевима кад су садржина и услови гаранције изричито утврђени савезним законом или техничким прописом.

1. Право потрошача на јасне информације

Члан 25.

Потрошач има право да буде информисан, на разумљив начин, о својствима и карактеристикама производа које купује, или услугама које користи, о начину коришћења и одржавања производа и опасностима до којих може доћи приликом његове неправилне употребе, као и о ризику који се односи на услуге које користи.

Информације из става 1. овог члана, за производе за које је то законом, односно техничким прописом одређено, треба да буду садржане у приложеном техничком упутству, упутству за употребу, односно декларацији.

Члан 26.

Ако то природа производа, односно услуга дозвољава, потрошач може да захтева да му се производ, односно услуга покаже или демонстрира.

Члан 27.

Производи који су употребљавани, поправљени или са недостатком, односно производи чија су употребна својства на други начин ограничена, морају бити издвојени, на уочљив начин истакнута ознака која упозорава на продају таквих производа и сваки такав производ обележен.

Члан 28.

Производи који су изложени у продајном објекту, а нису за продају, морају бити посебно обележени ознаком „нису за продају” или „узорак”, како потрошач не би стекао утисак да се ти производи могу купити.

Члан 29.

Потрошач мора бити обавештен о обиму, условима и начину рекламације производа са недостатком или неодговарајућих услуга, укључујући и место где се рекламација подноси, као и о обављању поправки у гарантном року.

Члан 30.

Писане информације из чл. 25, 27, 28, 29. и 31. овог закона, морају бити на српском језику, а мерне јединице, ознаке квалитета и др. морају бити изражене у складу са савезним законом.

2. Декларација

Члан 31.

Производи намењени потрошачима морају имати декларацију у складу са техничким, односно другим прописом.

Ако техничким, односно другим прописом није утврђено, декларација из става 1. овог члана треба да садржи податке о произвођачу, а по потреби и о увознику и добављачу, о количини, квалитету, датуму производње и року трајања или датуму употребљивости, као и начину употребе, одржавања и чувања производа.

Члан 32.

На производима се не смеју уклањати или мењати ознаке или други подаци наведени у декларацији из члана 31. став 2. овог закона.

3. Реклама

Члан 33.

Реклама, у смислу овог закона, јесте сваки јавни оглас који се даје путем комуникационих медија у оквиру трговинске, индустријске, занатске или професионалне активности ради промописања продаје производа или пружања услуга, у складу са добрим пословним обичајима.

Под комуникационим медијима из става 1. овог члана подразумевају се: телевизија, радио, носиоци аудиовизуелних дела, штампа, плакати, леци, електронска и друга комуникациона средства.

Члан 34.

Забрањена је реклама која, у било ком облику, укључујући и њено представљање, доводи у заблуду или може да доведе у заблуду потрошаче којима је намењена или до којих стиже и као таква утиче на њихов избор.

Члан 35.

Забрањена је реклама којом се врши дискриминација на основу расе, пола или националности, вређају достојанство, религијска или политичка убеђења потрошача, пропагира насиље, подстиче понашање које је штетно за здравље или сигурност потрошача или животну средину.

Члан 36.

Забрањена је реклама намењена деци до 18 година и реклама у којима наступају деца млађа од 18 година, ако подстичу понашање које угрожава њихово здравље, психички или морални развој.

Члан 37.

Рекламирање алкохолних пића, дувана и дуванских прерађевина забрањено је, у складу са савезним законом.

4. Образовање потрошача

Члан 38.

Образовање потрошача врши се у образовним институцијама (предшколским установама, школама, факултетима), организовањем посебних курсева, семинара и саветовања, као и путем средстава масовног информисања (радио, дневна штампа, телевизија).

Други део

I. ОБЛИЦИ УДРУЖИВАЊА ПОТРОШАЧА

Члан 39.

Ради заштите својих интереса, потрошачи могу оснивати удружења, организације потрошача и друге облике удруживања.

Члан 40.

Удружења и организације потрошача:

1) брину се о заштити појединачних и заједничких интереса потрошача;

2) дају потрошачима информације, савете и другу врсту помоћи за остваривање потрошачких права;

3) брину се о информисању и образовању потрошача;

4) обавештавају потрошаче о ценама, квалитету, контроли и сигурности производа који се већ налазе или ће се налазити на тржишту, као и о понуђеним услугама;

5) спроводе независне контроле квалитета и сигурности понуђених производа, односно услуга;

6) надлежним државним органима достављају документацију за утврђивање одговорности за производе или услуге који не одговарају утврђеним захтевима у погледу сигурности и квалитета;

7) дају обавештење потрошачима за вансудско решавање спорова;

8) подносе тужбу судовима у случају повреде права потрошача;

9) учествују у раду надлежног органа кад се разматрају питања која се односе на потрошаче;

10) сарађују са одговарајућим организацијама у иностранству, као и међународним организацијама потрошача.

Члан 41.

Удружења и организације потрошача не могу примати, директно или индиректно, бесповратна средства од произвођача и продавца или њихових асоцијација, као и од потрошачких задруга.

Члан 42.

Средства јавног информисања преносе вести, саопштења и програме који се односе на све облике заштите потрошача предвиђене овим законом.

II. ОРГАН ЗА ЗАШТИТУ ПОТРОШАЧА

Члан 43.

Заштиту потрошача утврђену овим законом обавља савезни орган надлежан за послове унутрашње трговине, и то:

1) проучава и даје предлоге који се односе на политику заштите потрошача;

2) проучава и даје предлоге за правно уређивање питања која се односе на потрошаче, као и примењивање закона и других прописа који се тичу потрошача;

3) проучава и даје предлоге за образовање потрошача;

4) проучава тржишне услове и даје предлоге за њихово боље функционисање;

5) прати технолошки, привредни и правни развој у сектору потрошње;

6) оцењује да ли формуларни (типски) уговори садрже клаузуле којима се нарушава позиција потрошача;

7) оцењује да ли у реклами има елемената злоупотребе;

8) сарађује са удружењима и организацијама потрошача у земљи и одговарајућим организацијама у иностранству, као и међународним организацијама потрошача;

9) одржава контакте са потрошачима;

10) сарађује са одговарајућим телима у републикама и општинама.

Трeћи део

I. ИНСПЕКЦИЈСКИ НАДЗОР И УПРАВНЕ МЕРЕ

Члан 44.

Непосредан инспекцијски надзор и изрицање мера, у складу са овим законом, врши савезни орган надлежан за послове тржишне инспекције.

Члан 45.

Ако предузеће или друго правно лице или предузетник одбије захтев потрошача да му се производ са недостатком замени новим производом или производом одговарајуће марке (модела, типа) или да му се врати износ плаћен за тај производ у висини цене тог производа на дан враћања или да му се уз његову сагласност отклони недостатак, савезни орган надлежан за послове тржишне инспекције донеће решење којим ће том предузећу или другом правном лицу или предузетнику наредити да испуни захтев потрошача.

Члан 46.

Против решења из члана 45. овог закона може се изјавити жалба савезном органу надлежном за послове трговине у року од осам дана од дана пријема решења.

Жалба из става 1. овог члана не одлаже извршење решења.

Члан 47.

Одредбе чл. 45. и 46. овог закона сходно се примењују и на вршење услуга.

Члан 48.

Савезни орган надлежан за послове тржишне инспекције донеће решење којим ће забранити продају производа или пружање услуга предузећу или другом правном лицу или предузетнику:

1) ако врши продају производа или пружа услуге које нису у складу са декларисаним стандардима, техничким или другим прописима за заштиту живота и здравља потрошача или заштиту животне средине (чл. 5. и 9);

2) ако врши продају производа или пружа услуге, а да при том нису обезбеђени хигијенски, санитарни, здравствени или други услови у складу са законом или другим прописом или ако врши паковање или препакивање производа на начин којим се не обезбеђује очување њиховог квалитета (чл. 6. и 9);

3) ако врши продају производа или пружање услуга које могу угрозити живот и здравље потрошача, животну средину или могу да нанесу штету имовини потрошача (чл. 7. и 9);

4) ако потрошачу не обезбеди продају производа у хигијенско исправној амбалажи на начин како то природа производа захтева (чл. 6. став 3. и чл. 15);

5) ако потрошача тачно не обавести о важећим ценама, ако цене нису истакнуте на уочљив начин или ако су обавештења дата тако да код потрошача стварају погрешну слику о чињеницама предвиђеним овим законом (чл. 16. и 17);

6) ако потрошачу приликом куповине технички сложених производа не обезбеди одговарајућу документацију, резервне делове, континуирани технички сервис, односно одржавање и поправке како је то предвиђено овим законом (члан 20);

7) ако не испоштује рок од седам радних дана за опозив уговора од стране потрошача (члан 21);

8) ако производи који су употребљавани, поправљени или су са недостатком, односно чија су својства на други начин ограничена не издвоји и на уочљив начин истакне ознаку која упозорава на продају таквих производа (члан 27);

9) ако производи намењени потрошачима немају декларацију која садржи чињенице предвиђене овим законом (члан 31).

Управна мера из става 1. овог члана примењиваће се до отклањања недостатака при продаји производа или пружања услуга.

Члан 49.

Савезни орган надлежан за послове тржишне инспекције донеће решење којим ће забранити рекламирање производа или пружања услуга предузећу или другом правном лицу или предузетнику:

1) ако рекламирање производа или пружање услуга, укључујући и њихово представљање, на било који начин, доводи или може да доведе у заблуду потрошаче којима је намењено и да тако утиче на њихов избор (члан 34);

2) ако рекламирање производа или пружање услуга представља дискриминацију на основу расе, пола или националности, вређа достојанство, религијска или политичка убеђења потрошача, пропагира насиље или подстиче понашања која штетно утичу на здравље или сигурност потрошача или на животну средину (члан 35);

3) ако рекламирање намењено деци до 18 година или рекламе у којима наступају деца млађа од 18 година подстичу понашања која угрожавају њихово здравље, психички и морални развој (члан 36).

Управна мера из става 1. овог члана примењиваће се до отклањања недостатака при рекламирању производа или пружања услуга.

II. ИМОВИНСКОПРАВНА ЗАШТИТА

Члан 50.

Имовинскоправна заштита због повреде права потрошача остварује се тужбом у парничном поступку.

Тужбу из става 1. овог члана може поднети потрошач, удружење или организација потрошача, као и други заинтересовани органи или организације.

Поступак по тужби из става 2. овог члана хитан је.

III. ВАНСУДСКО РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Члан 51.

За повреде права потрошача, односно учињене штете мале вредности, могу се образовати тела за решавање спорова потрошача, у складу са законом.

IV. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

1. Привредни преступи

Члан 52.

Новчаном казном од 300.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ предузеће или друго правно лице који потрошачу продаје производе или пружа услуге:

1) ако врши продају производа или пружа услуге, које нису у складу са декларисаним стандардима, техничким или другим прописима за заштиту живота и здравља потрошача или заштиту животне средине (чл. 5. и 9);

2) ако врши продају производа или пружа услуге, а да при том нису обезбеђени хигијенски, санитарни, здравствени или други услови у складу са законом или другим прописом или ако врши паковање или препакивање производа на начин којим се не обезбеђује очување њиховог квалитета (чл. 6. и 9);

3) ако врши продају производа или пружање услуга које могу угрозити живот и здравље потрошача, животну средину или могу да нанесу штету имовини потрошача (чл. 7. и 9).

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу новчаном казном од 20.000 до 200.00 динара.

2. Прекршаји

Члан 53.

Новчаном казном од 100.00 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај предузеће или друго правно лице који потрошачу продаје производе или пружају услуге:

1) ако потрошачу не обезбеди продају производа у хигијенски исправној амбалажи на начин како то природа производа захтева (члан 6. став 3. и члан 15);

2) ако врши дискриминацију потрошача на неки од начина предвиђеним овим законом (члан 11);

3) ако приликом куповине производа или пружања услуга према потрошачу не поступи у складу са обавезама предвиђеним овим законом (члан 12);

4) ако у продајном објекту држи резервисане или плаћене производе, а да ти производи нису на посебан начин обележени и није означен рок до када су резервисани, односно рок до када је потрошач дужан да их преузме (члан 13);

5) ако потрошачу коме су продати одређени производи, односно пружене одређене услуге не изда рачун (фактуру) и уредно попуњен гарантни лист у складу са начином предвиђеним овим законом (члан 14);

6) ако потрошача тачно не обавести о важећим ценама, ако цене нису истакнуте на уочљив начин или ако су обавештења дата тако да код потрошача стварају погрешну слику о чињеницама предвиђеним овим законом (чл. 16. и 17);

7) ако потрошачу приликом куповине технички сложених производа не обезбеди одговарајућу документацију, резервне делове и све друге ствари, како је то предвиђено овим законом (члан 20);

8) ако не испоштује рок од седам радних дана за опозив уговора од стране потрошача (члан 21);

9) ако не омогући потрошачу да уложи приговор (рекламацију) у продајном објекту у коме је производ купљен, односно у коме је услуга пружена или на другом месту које је у том циљу одређено или ако приговор (рекламацију) не узме у поступак и по њему не донесе одлуку на начин и у роковима, како је то предвиђено овим законом (члан 22);

10) ако обмањује потрошаче или им даје нетачне, непотпуне, неосноване, нејасне или двосмислене информације о чињеницама предвиђеним овим законом или ако изразе „гаранција” или „гарантовано” или друге сличне садржине користи противно условима предвиђеним законом или техничким прописом (члан 24);

11) ако производе који су употребљавани, поправљени или су са недостатком, односно чија су својства на други начин ограничена не издвоји и на уочљив начин истакне ознаку која упозорава на продају таквих производа (члан 27);

12) ако производе који су изложени у продајном објекту, а нису за продају посебно не обележи ознаком „нису за продају” или „узорак”, како потрошач не би стекао утисак да се ти производи могу купити (члан 28);

13) ако потрошача не обавести о обиму, условима и начину рекламације производа са недостатком или неодговарајућих услуга, укључујући и место где се реализација подноси и о обављању поправку у гарантованом року (члан 29);

14) ако производи намењени потрошачима немају декларацију која садржи чињенице предвиђене овим законом (члан 31);

15) ако на производима намењеним потрошачима мења ознаке или друге податке које према овом закону мора да садржи декларација (члан 32);

16) ако врши рекламирање производа или вршења услуга, укључујући и њихово представљање на било који начин који доводи или може да доведе у заблуду потрошаче којима је намењена и да тако утиче на њихов избор (члан 34);

17) ако рекламирање производа или пружања услуга садржи било што, што би вршило дискриминацију на основу расе, пола или националности, вређало достојанство, религијска или политичка убеђења потрошача, пропагирање насиља или подстицање понашања која штетно утичу на здравље или сигурност потрошача или на животну средину (члан 35);

18) ако врши рекламирања намењена деци до 18 година или даје рекламе у којима наступају деца млађа од 18 година, ако такве рекламе подстичу понашања која угрожавају њихово здравље, психички или морални развој (члан 36);

19) ако врши рекламирање алкохолних пића, дувана или дуванских прерађевина противно забранама предвиђеним савезним законом (члан 37).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и предузетник новчаном казном од 6.000 до 60.000 динара.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у предузећу или у другом правном лицу новчаном казном од 6.000 до 60.000 динара.

Члан 54.

За радње из члана 52. овог закона које су предвиђене као привредни преступи казниће се за прекршај предузетник новчаном казном од 6.000 до 60.000 динара.

Члан 55.

Новчаном казном од 6.000 до 60.000 динара казниће се за прекршај и одговорно лице у надлежном органу Савезне Републике Југославије, ако производ или групе производа који представљају или могу да представљају опасност за живот и здравље потрошача, животну средину или могу да нанесу штету имовини потрошача не забрани или не ограничи њихову продају (чл. 8. и 9).

Члан 56.

Новчаном казном од 6.000 до 60.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у удружењу или организацији потрошача ако удружење или организација потрошача прима директно или индиректно бесповратна новчана средства од произвођача или продаваца или од њихових асоцијација или од потрошачке задруге (члан 41).

V. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 57.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе одредбе чл. 32. до 40, члан 42. и члана 51. став 1. тач. 3. до 18. и став 3. Закона о трговини („Службени лист СРЈ”, бр. 32/93, 50/93, 41/94 и 29/96).

Члан 58.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

419.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УТВРЂИВАЊУ УКУПНОГ ИЗНОСА СРЕДСТАВА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ПРИБАВЉАЊА ОБЈЕКТА ЗА ПОТРЕБЕ ЗБРИЉАВАЊА ИЗБЕГЛИХ И ИНТЕРНО РАСЕЉЕНИХ ЛИЦА НА ТЕРИТОРИЈИ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У 2002. ГОДИНИ

Проглашава се Закон о утврђивању укупног износа средстава за финансирање прибављања објеката за потребе збрињавања избеглих и интерно расељених лица на територији Савезне Републике Југославије у 2002. години, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 19. јуна 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године.

ПР бр. 205
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН

О УТВРЂИВАЊУ УКУПНОГ ИЗНОСА СРЕДСТАВА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ПРИБАВЉАЊА ОБЈЕКТА ЗА ПОТРЕБЕ ЗБРИЉАВАЊА ИЗБЕГЛИХ И ИНТЕРНО РАСЕЉЕНИХ ЛИЦА НА ТЕРИТОРИЈИ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У 2002. ГОДИНИ

Члан 1.

Средства за финансирање прибављања објеката за потребе збрињавања избеглих и интерно расељених лица на територији Савезне Републике Југославије обезбеђују се у укупном износу од 120.000.000 динара.

Средства из става 1. овог члана обезбеђују се у Савезном буџету за 2002. годину.

Члан 2.

Средства из члана 1. овог закона користе се у складу са одредбама овог закона и у складу са одредбама Програма о прибављању објеката за потребе збрињавања избеглих и интерно расељених лица на територији Савезне Републике Југославије, који доноси Савезна влада.

Члан 3.

Прибављањем објеката, у смислу овог закона, сматра се изградња, куповина, реконструкција и адаптација станова, као и куповина монтажних кућа.

Члан 4.

Земљиште и инфраструктура за изградњу објеката прибављају се без накнаде, у складу са прописима.

Члан 5.

Прибављање објеката из члана 1. овог закона обухвата:

наставак изградње започетих и адаптације постојећих објеката на локацијама Лешак, Мали Звечан, Трбуње, Шилово, по закљученим уговорима у 2000. години, и куповина 40 монтажних кућа, у износу утврђеном у Закону о Савезном буџету за 2002. годину, у Распореду средстава по корисницима („Службени лист СРЈ”, бр. 3/2002).

Члан 6.

Права и обавезе инвеститора за изградњу, куповину, реконструкцију и адаптацију објеката из члана 5. овог закона у име Савезне владе врши Савезна дирекција за имовину Савезне Републике Југославије.

Стручне послове који се односе на прибављање објеката из члана 5. овог Закона обавља Савезна дирекција за имовину Савезне Републике Југославије.

Налогe за плаћања са потребном документацијом Савезна дирекција за имовину Савезне Републике Југославије испоставља Савезном секретаријату за рад, здравство и социјално старање.

Члан 7.

Савезна Република Југославија има право својине на објектима из члана 5. овог закона.

Савезни секретар за рад, здравство и социјално старање утврђује критеријуме за доделу станова и монтажних кућа избеглим и интерно расељеним лицима.

Савезна влада даје сагласност на акт о критеријумима из става 2. овог члана.

Члан 8.

Решење о о додели станова и монтажних кућа избеглим и интерно расељеним лицима доноси савезни секретар за рад, здравство и социјално старање.

Објекти из члана 5. овог закона додељују се избеглим и интерно расељеним лицима у закуп на одређено време.

Уговор о закупу закључује се са Савезном дирекцијом за имовину Савезне Републике Југославије.

Члан 9.

О прибављању објеката из члана 5. овог закона и коришћењу средстава Савезна влада подноси извештај Савезној скупштини до 30. априла 2003. године.

Члан 10.

Евиденцију о коришћењу средстава за прибављање објеката из члана 5. овог закона води Савезни секретаријат за рад, здравство и социјално старање.

Трошкови који настану у вези са коришћењем средстава из члана 5. овог закона подмирују се на терет средстава из тог члана.

Члан 11.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

420.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПРОИЗВОДЊИ И ПРОМЕТУ ОТРОВНИХ МАТЕРИЈА

Проглашава се Закон о изменама Закона о производњи и промету отровних материја, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 2. јула 2002. године и на седници Већа република од 2. јула 2002. године.

ПР бр. 159
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПРОИЗВОДЊИ И ПРОМЕТУ ОТРОВНИХ МАТЕРИЈА

Члан 1.

У Закону о производњи и промету отровних материја („Службени лист СРЈ”, бр. 15/95 и 28/96) у члану 60. став 1. речи: „15.000 до 450.000 нових динара” замењују се речима: „300.000 до 3.000.000 динара”.

У ставу 2. речи: „3.000 до 30.000 нових динара” замењују се речима: „20.000 до 200.000 динара”.

Члан 2.

У члану 61. став 1. речи: „15.000 до 150.000 нових динара” замењују се речима: „100.000 до 1.000.000 динара”.

У ставу 2. речи: „900 до 9.000 нових динара” замењују се речима: „6.300 до 63.000 динара”.

Члан 3.

У члану 62. став 1. речи: „15.000 до 90.000 нових динара” замењују се речима: „100.000 до 630.000 динара”.

У ставу 2. речи: „450 до 4.500 нових динара” замењују се речима: „3.000 до 30.000 динара”.

Члан 4.

У члану 63. речи: „50 до 7.500 нових динара” замењују се речима: „5.000 до 50.000 динара”.

Члан 5.

У члану 64. став 1. речи: „300 нових динара” замењују се речима: „2.100 динара”.

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

421.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРИЗНАВАЊУ СОРТИ ПОЉОПРИВРЕДНОГ И ШУМСКОГ БИЉА**

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о признавању сорти пољопривредног и шумског биља, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 1. јула 2002. године и на седници Већа република од 10. априла 2002. године.

ПР бр. 163
1. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН**О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРИЗНАВАЊУ СОРТИ ПОЉОПРИВРЕДНОГ И ШУМСКОГ БИЉА**

Члан 1.

У Закону о признавању сорти пољопривредног и шумског биља („Службени лист СРЈ”, бр. 12/98), у члану 1, на крају, тачка се замењује зарезом и додају се речи: „осим цвећа и хортикултурног биља.”

Члан 2.

У члану 13. став 1. речи: „три године” замењује се речима: „две године”.

Став 2. мења се и гласи: „Дужина трајања испитивања сорти шумског биља утврдиће се по методи коју прописује надлежни савезни орган”.

Став 3. брише се.

Члан 3.

У члану 18. ст. 3. и 4. мењају се и гласе:

„Ако сорта поврћа после прве године испитивања у огледном пољу покаже боље резултате од стандарда, подносилац захтева може поднети надлежном савезном органу захтев за привремено признавање новостворене сорте поврћа, односно привремено одобравање увођења у производњу стране сорте поврћа.

Ако испитивана сорта из става 3. овог члана и после друге године испитивања покаже боље резултате од стандарда, признаће се, односно одобриће се њено увођење у производњу.”

Члан 4.

У члану 19, после речи: „стране сорте”, додају се речи: „и привременом признавању новостворене сорте поврћа, односно привременом одобравању увођења у производњу стране сорте поврћа”.

Члан 5.

У члану 21. став 1. тачка 3. мења се и гласи:

„3) ако од дана уписа у регистар протекне 25 година – за сво биље, осим за воћарске културе, винову лозу и шумско биље.”

Члан 6.

У члану 27. став 1. број: „150.000” замењује се бројем: „300.000”, а број: „450.000” – бројем: „3.000.000”.

У ставу 2. број: „3.000” замењује се бројем: „20.000”, а број: „30.000” – бројем: „200.000”.

Члан 7.

У члану 28. став 2. број: „15.000” замењује се бројем: „100.000”, а број: „150.000” – бројем: „1.000.000”.

У ставу 2. број: „900” замењује се бројем: „6.300”, а број: „9.000” – бројем: „63.000”.

У ставу 3. број: „900” замењује се бројем: „4.500”, а број: „9.000” – бројем: „21.000”.

Члан 8.

У члану 30. речи: „у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона” замењују се речима: „до 31. децембра 2002. године”.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

422.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ СТАНОВНИШТВА ОД ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ КОЈЕ УГРОЖАВАЈУ ЦЕЛУ ЗЕМЉУ**

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о заштити становништва од заразних болести које угрожавају целу земљу, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 2. јула 2002. године и на седници Већа република од 10. априла 2002. године.

ПР бр. 166
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН**О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ СТАНОВНИШТВА ОД ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ КОЈЕ УГРОЖАВАЈУ ЦЕЛУ ЗЕМЉУ**

Члан 1.

У Закону о заштити становништва од заразних болести које угрожавају целу земљу („Службени лист СРЈ”, бр. 46/96 и 12/98), у члану 2. став 1, на крају, тачка се замењује тачком и зарезом и додају се нове тач. 68. до 70, које гласе:

„68) А 81.0 нова варијатна Creutzfeldt-Jacobove болести (пСЈВ);
69) Б 96.3 болест чији је узрочник хемофилус инфлуенце тип В (Haemophilus influenzae В);
70) Ј 13 стрептококна пнеумонија (Pneumonia streptococcica).”

Члан 2.

У члану 4. после става 2. додају се три нова става, који гласе:
„Зараженим подручјем сматра се подручје на коме постоје један или више извора заразе и на коме постоје услови за ширење заразе.

Угроженим подручјем сматра се подручје на које се са зараженог подручја може пренети заразна болест и на коме постоје услови за ширење заразе.

Појаву епидемије заразне болести која угрожава целу земљу, проглашава и заражено, односно угрожено, подручје одређује надлежни савезни орган.”

Члан 3.

У члану 14. у тачки 7, на крају, тачка се замењује тачком и зарезом и додаје се нова тачка 8, која гласи:

„8) свака инфекција унутар здравствених установа (кућна инфекција).”

Члан 4.

У члану 21. став 2, после речи: „туберкулозе”, додају се речи: „вирусног хепатитиса Б.”

Став 3. мења се и гласи:

„Вакцинација по епидемиолошким и клиничким индикацијама врши се против тетануса, вирусног хепатитиса Б, беснила, жуте грознице, колере, трбушног тифуса, грипа, менингококног

менингитиса, болести чији је узрочник хемофилус инфлуенце тип Б, стрептококне пнеумоније и појединих заразних болести.”.

Члан 5.

У члану 43. став 1. речи: „15.000 до 150.000 нових динара” замењују се речима: „100.000 до 1.000.000 динара”.

У ставу 2. речи: „900 до 9.000 нових динара” замењују се речима: „6.000 до 60.000 динара”.

Члан 6.

У члану 44. став 1. речи: „15.000 до 150.000 нових динара” замењују се речима: „100.000 до 1.000.000 динара”.

У ставу 2. речи: „900 до 9.000 нових динара” замењују се речима: „6.000 до 60.000 динара”.

Члан 7.

У члану 45. речи: „900 до 9.000 нових динара” замењују се речима: „6.000 до 60.000 динара”.

Члан 8.

У члану 46. став 1. речи: „450 до 6.000 нових динара” замењују се речима: „3.000 до 40.000 динара”.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

423.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПРОИЗВОДЊИ И ПРОМЕТУ ОПОЈНИХ ДРОГА

Проглашава се Закон о изменама Закона о производњи и промету опојних дрога, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 2. јула 2002. године и на седници Већа република од 10. априла 2002. године.

ПР бр. 167
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПРОИЗВОДЊИ И ПРОМЕТУ ОПОЈНИХ ДРОГА

Члан 1.

У Закону о производњи и промету опојних дрога (Службени лист СРЈ”, бр. 46/96), у члану 33. став 1. речи: „45.000 до 450.000 нових динара” замењују се речима: „300.000 до 3.000.000 динара”.

У ставу 2. речи: „3.000 до 30.000 нових динара” замењују се речима: „21.000 до 210.000 динара”.

Члан 2.

У члану 34. став 1. речи: „15.000 до 150.000 нових динара” замењују се речима: „100.000 до 1.000.000 динара”.

У ставу 2. речи: „900 до 9.000 нових динара” замењују се речима: „6.300 до 63.000 динара”.

У ставу 3. речи: „300 до 3.000 нових динара” замењују се речима: „2.100 до 21.000 динара”.

Члан 3.

У члану 35. речи: „750 до 7.500 нових динара” замењују се речима: „5.000 до 50.000 динара”.

Члан 4.

У члану 36. речи: „450 до 4.500 нових динара” замењују се речима: „3.000 до 30.000 динара”.

Члан 5.

У члану 37. речи: „450 до 4.500 нових динара” замењују се речима: „3.000 до 30.000 динара”.

Члан 6.

У члану 38. речи: „450 до 4.500 нових динара” замењују се речима: „3.000 до 30.000 динара”.

Члан 7.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

424.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ СТРАНАЦА У САВЕЗНОЈ РЕПУБЛИЦИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Проглашава се Закон о измени Закона о здравственој заштити странаца у Савезној Републици Југославији, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 2. јула 2002. године и на седници Већа република од 10. априла 2002. године.

ПР бр. 168
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ СТРАНАЦА У САВЕЗНОЈ РЕПУБЛИЦИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Члан 1.

У Закону о здравственој заштити странаца у Савезној Републици Југославији („Службени лист СРЈ”, бр. 59/98), у члану 9. став 1. речи: „15.000 до 150.000” замењују се речима: „100.000 до 1.000.000”.

У ставу 2. речи: „450 до 4.500” замењују се речима: „1.000 до 10.000”.

У ставу 3. речи: „900 до 9.000” замењују се речима: „6.300 до 63.000”.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

425.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ЕВИДЕНЦИЈАМА У ОБЛАСТИ ЗДРАВСТВА

Проглашава се Закон о изменама Закона о евиденцијама у области здравства, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 2. јула 2002. године и на седници Већа република од 10. априла 2002. године.

ПР бр. 169
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ЕВИДЕНЦИЈАМА У ОБЛАСТИ ЗДРАВСТВА

Члан 1.

У Закону о евиденцијама у области здравства („Службени лист СРЈ”, бр. 12/98), у члану 27. став 1. речи: „15.000 до 150.000 нових динара” замењују се речима: „100.000 до 1.000.000 динара”.

У ставу 2. речи: „900 до 9.000 нових динара” замењују се речима: „6.300 до 63.000 динара”.

Члан 2.

У члану 28. речи: „900 до 9.000 нових динара” замењују се речима: „6.300 до 63.000 динара”.

Члан 3.

У члану 29. речи: „450 до 4.500 нових динара” замењују се речима: „2.100 до 21.000 динара”.

Члан 4.

У члану 30. речи: „100 до 1.000 нових динара” замењују се речима: „700 до 7.000 динара”.

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

426.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О
ЗДРАВСТВЕНОЈ ИСПРАВНОСТИ ЖИВОТНИХ
НАМИРНИЦА И ПРЕДМЕТА ОПШТЕ УПОТРЕБЕ**

Проглашава се Закон о изменама Закона о здравственој исправности животних намирница и предмета опште употребе, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 2. јула 2002. године и на седници Већа република од 10. априла 2002. године.

ПР бр. 170
2. јула 2002. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с. р.

ЗАКОН

**О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОЈ
ИСПРАВНОСТИ ЖИВОТНИХ НАМИРНИЦА И
ПРЕДМЕТА ОПШТЕ УПОТРЕБЕ**

Члан 1.

У Закону о здравственој исправности животних намирница и предмета опште употребе („Службени лист СФРЈ”, бр. 53/91 и „Службени лист СРЈ”, бр. 28/96), у члану 38. став 1. речи: „45.000 до 450.000 нових динара” замењују се речима: „300.000 до 3.000.000 динара”.

У ставу 2. речи: „3.000 до 30.000 нових динара” замењују се речима: „20.000 до 200.000 динара”.

Члан 2.

У члану 39. став 1. речи: „30.000 до 300.000 нових динара” замењују се речима: „200.000 до 2.000.000 динара”.

У ставу 2. речи: „2.700 до 27.000 нових динара” замењују се речима: „19.000 до 190.000 динара”.

Члан 3.

У члану 40. став 1. речи: „15.000 до 150.000 нових динара” замењују се речима: „100.000 до 1.000.000 динара”.

У ставу 2. речи: „900 до 9.000 нових динара” замењују се речима: „6.300 до 63.000 динара”.

Члан 4.

У члану 41. речи: „900 до 9.000 нових динара” замењују се речима: „6.300 до 63.000 динара”.

Члан 5.

У члану 42. речи: „300 до 3.000 нових динара” замењују се речима: „2.100 до 21.000 динара”.

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.

По извршеном сравњењу са изворним текстом, утврђено је да се у тексту Закона о изменама и допунама Закона о банкама и другим финансијским организацијама, објављеном у „Службеном листу СРЈ” бр. 36/2002, поткрала ниже наведена грешка, те се даје

ИСПРАВКА

**ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О
БАНКАМА И ДРУГИМ ФИНАНСИЈСКИМ
ОРГАНИЗАЦИЈАМА**

У члану 20, после става 2, омашком су изостављене следеће речи:

„Члан 21.

У члану 78. став 1. речи: „90.000–450.000 нових динара” замењују се речима: „600.000 до 3.000.000 динара”.

Тачка 3. брише се.”

Из Сектора за законодавне, информативне и друге стручне послове Савезне скупштине, Београд, 3. јула 2002. године.

САДРЖАЈ:

	Страна
416. Закон о службама безбедности Савезне Републике Југославије _____	1
417. Закон о амнестији _____	6
418. Закон о заштити потрошача _____	6
419. Закон о утврђивању укупног износа средстава за финансирање прибављања објеката за потребе збрињавања избеглих и интерно расељених лица на територији Савезне Републике Југославије у 2002. години _____	11
420. Закон о изменама Закона о производњи и промету отровних материја _____	11
421. Закон о изменама и допунама Закона о признавању сорти пољопривредног и шумског биља _____	12
422. Закон о изменама и допунама Закона о заштити становништва од заразних болести које угрожавају целу земљу _____	12
423. Закон о изменама Закона о производњи и промету опојних дрога _____	13
424. Закон о измени Закона о здравственој заштити странаца у Савезној Републици Југославији _____	13
425. Закон о изменама Закона о евиденцијама у области здравства _____	13
426. Закон о изменама Закона о здравственој исправности животних намирница и предмета опште употребе _____	14
Исправка Закона о изменама и допунама Закона о банкама и другим финансијским организацијама _____	14